

Toldens Beløb i Forhold til Værdien. Der var nedlagt et, mere end et Aar langt, omfattende og stort Arbejde for at fremstille alle disse Oplysninger, som man rundt om i Landet havde udtalt Ønsker om at faa. Nu kommer det ærede Medlem bagefter til mig og erklærer, at den Slags Oplysninger kunde han ønske at faa, samtidig med at han omtaler det store Arbejde, der i Forvejen netop paa dette Omraade er præsteret, som noget, man saaledes haanlig kan kalde „et Museum med Sko, Støvler, Knapper, Galanterivarer, Klædevarer, og jeg ved ikke hvad.“

Jeg kan ikke komme til anden Slutning, end at det ærede Medlem ved at omtale dette Arbejde paa en saa haanlig Maade, i Virkeligheden gør en beklagelig Ukyndighed gældende med Hensyn til et betydeligt Oplysningsarbejde, der af andre er udført. Det ærede Medlem for Køge omtaler endvidere, at jeg har oplyst om Forholdet mellem indført Skotøj og den indenlandske Produktion af Skotøj, at det var som 1: 5, og at herefter vilde Nedsættelsen paa Skotøj lette ikke alene Toldskatten paa den indførte Femtedel, men ogsaa paa hele det Kvantum af lignende Varer, der fremstilles herhjemme. Det ærede Medlem for Køge siger herom: „Det ærede Medlem for Slagelse“ — vi ere jo altid ærede Medlemmer, naar vi tale til hinanden — „har sikkert ikke — i alt Fald beder jeg det ærede Medlem sige hvornaar — nogetsteds sagt til sin troende Menighed, at det med Skotøjstoldens Afskaffelse blev ikke til noget, der tjene I ikke saa meget“, og det ærede Medlem siger noget senere: „det er altid meget vanskeligt at faa en bestemt og klar Besked af det ærede Medlem“. Maa jeg nu først henlede det høje Tings Opmærksomhed paa, at i den orienterende Oversigt, jeg nævnede før, staar det aldeles klart og tydeligt, at Skotøjstolden ikke er nedsat, men kun afrundet fra 66 $\frac{2}{3}$ til 65 Øre. Men ved Siden deraf findes der i den af Udvalget afgivne Betænkning paa allerførste Side og med fremhævet Skrift nævnt følgende: „eksempelvis nævnes Varegruppen Skotøj, hvor Tolden i Mindretallets Forslag var foreslaaet nedsat fra 66 $\frac{2}{3}$ til 50 Øre, medens Udvalgets Flertal nøjes med at afrunde Tolden til 65 Øre.“ Altsaa, baade i den Oversigt, der er leveret, og i Betænkningen endogsaa paa første Side og med fremhævet Skrift findes netop den Oplysning, som det ærede Medlem mener, at den troende Menighed ikke har modtaget. Ved Siden deraf har hele Landets Presse mod-

taget akkurat den samme Oplysning, og det ærede Medlem forlanger vel ikke, at jeg skal gaa til hvert enkelt Medlem af den troende Menighed og oplyse dem om, hvorledes Folketinget har baaret sig ad med Behandlingen af Skotøjstolden. Altsaa, ogsaa her foreligger en fuldstændig umotiveret og fuldstændig uberettiget Beskyldning. Det ærede Medlem for Køge staar her i Salen og erklærer, at han er opfyldt af det varmeste Ønske om at søge Sandheden, men det nytter ikke noget, naar det ærede Medlem konsekvent undlader at søge Sandheden der, hvor han som Rigsdagsmand burde vide, at den findes.

Det ærede Medlem optræder dernæst som Revisor, men kommer, som jeg skal paavise, meget uheldigt fra sit Forsøg. Det angaar Tobakstolden. Det ærede Medlem siger herom: „I Dag kom det ærede Medlem for Slagelse med et lille Regnestykke, som imidlertid dels havde den Skavank, at det var galt, og dels den Skavank, at naar det blev berigtiget, saa vilde det vise det modsatte af det, som det ærede Medlem vilde udlede deraf. Det er vist bedst, jeg tager Regnstykket straks for ikke at glemme det.“ Jeg havde i mit Indlæg her i Tinget forleden Dag sat Forbrugsskatterne for en Landarbejder til et Beløb af ca. 40 Kr. I Koefoed og Jensens Statistik var Beløbet for en Landarbejders Husstand sat til 36 Kr. og i Landhusholdningsselskabets Betænkning til 41 $\frac{1}{2}$ og 45 Kr. Jeg tog et rundt Tal, 40 Kr. Derefter havde jeg paavist, at den samlede Toldbyrde i Landet efter en Skønsergning vilde gaa ned med omtrent $\frac{1}{7}$, hvis Folketingets Kompromis blev ført igennem. For en Landarbejders Husstand vilde Nedgangen herefter kunde anslaaes til $\frac{1}{7}$ af 40 Kr. eller ca. 6. I Koefoed og Jensens Statistik er en Landarbejders Forbrug af Brændevin sat til ca. 28 Potter aarlig, men jeg havde, for ikke at gøre Landarbejderne Uret, taget det højeste Beløb, jeg nogetsteds har set, nemlig 45—50 Potter. Jeg mente, at jeg derved i ethvert Tilfælde ikke kom til at fremstille Sagen for lys i Brændevinsskattens Favør. Herefter vilde en Landarbejder faa en Lettelse af ca. 6 Kr. mod en Udgift, naar vi regner med 10 Øres Forhøjelse pr. Pot, paa ca. 4 $\frac{1}{2}$ à 5 Kr., han vilde altsaa vinde 1 à 1 $\frac{1}{2}$ Kr. Hvis jeg havde taget Koefoed og Jensens Statistik og regnet med den, som jeg var fuldstændig berettiget til — mange andre Medlemmer have netop gjort det — vilde jeg have faaet et Brændevinnsforbrug af 28 Potter, altsaa anslaaet